

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 25T/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010952
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Molitorys
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2222010952.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou JUDr. Danou Molitorys v trestnej veci obžalovanej: K. Á.W., I.. XX.XX.XXXX O. X. M., G. Z. N. H. XXXX/XX, X. M., T. X. M., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2024 v Dunajskej Stredě takto

rozhodol:

obžalovaná K. Á., I.. XX.XX.XXXX O. X. M., G. Z. N.F. H. XXXX/XX, X. M., T. X. M.

sa uznáva za vinnú, že

v čase okolo 11:15 hod. dňa 22.06.2022 v meste Dunajská Streda, na ulici O., pred obchodným domom Lidl, okres Dunajská Streda, sa prihovorila z obchodu vychádzajúcej V. M., I.. XX.XX.XXXX, pričom si bola vedomá toho, že ide o osobu vyššieho veku a ktorej navrhla, že jej pomôže s nákupom a následne ju odprevadila domov na adresu I. I.. XXXX/XX, T. X. M., na 4. poschodie, kde využila jej nepozornosť, kedy jej odcudzila bielu dámsku kabelku, v ktorej sa nachádzala 1 dámska peňaženka s finančnou hotovosťou 350,- €, občiansky preukaz menovanej, dáždnik, čím V. M., I.. XX.XX.XXXX, Z. X. M., I. I.. XXXX/XX, T. X. M., spôsobila celkovú škodu krádežou vo výške 374- Eur, pričom bolo zistené, že bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 15.04.2021, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2021,

t e d a

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Za to jej ukladá

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XXX/XXXX z 9. októbra 2022, právoplatnom 9. októbra 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Dunajská Streda bola dňa 20.12.2022 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. X B. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 19.12.2022 na obvinenú K. Á., I. XX.XX.XXXX O. X. M. (ďalej len „obvinená“ alebo „obžalovaná“) pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Hlavné pojednávanie sa vykonalo za splnenie podmienok § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovanej.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2024 vykonal súd dokazovanie čítaním zápisnice o výsluchu obvinenej z prípravného konania zo dňa 11.10.2022; čítaním zápisnice o výsluchu svedka Y. Y. z prípravného konania zo dňa 22.11.2022; čítaním zápisnice o výsluchu svedka R.. F. Š. z prípravného konania zo dňa 22.11.2022; oboznámením podstatného obsahu listinných dôkazov - zápisnica o vydaní veci zo dňa 04.07.2022, zápisnica o prevzatí zaistenej veci zo dňa 06.09.2022; potvrdenie o zaistení veci zo dňa 23.06.2022; fotozábery z kamerových záznamov; odborné vyjadrenie; oznámenie o úmrtí zo dňa 21.10.2022; podstatný obsah spisového materiálu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/151/2022; odpis registra trestov zo dňa 29.02.2024; výpis z evidencie CESDAP zo dňa 29.02.2024; odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 29.02.2024; odpoveď na lustráciu v registri Generálnej prokuratúry zo dňa 29.02.2024 a lustrácia ZVJS zo dňa 29.02.2024.

Podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 ods. 3 písm. f/ Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona, osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 212 Trestného zákona je zrejmé, že trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. Zmocnením sa rozumie získanie faktickej kontroly nad vecou a jej udržanie. Páchatel sa veci zmocní, keď majiteľovi, resp. oprávnenému držiteľovi odníme vec z jeho dispozície a vytvorí si možnosť s vecou úmyselne disponovať. Subjekt je pri trestnom čine krádeže všeobecný, páchatelom môže teda byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom pre naplnenie kvalifikačného znaku uvedeného v odsekoch 2 až 4 Trestného zákona postačuje zavinenie z neobstaranosti. Objektom trestného činu krádeže je vlastnícke právo a držba veci. Objektívna stránka trestného činu krádeže spočíva v prisvojení si cudzej veci zmocnením sa jej a spôsobením malej škody podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona alebo bez ohľadu na výšku škody niektorým zo spôsobov uvedených v

§ 212 ods. 1 písm. b/ až g/ Trestného zákona. Pre použitie kvalifikačného znaku podľa § 212 ods. 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona - spáchanie trestného činu krádeže na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, sa vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný v súvislosti s vekom chránenej osoby.

Obžalovaná K. Á. v prípravnom konaní vypovedala, že celý skutok, ktorý sa jej kladie za vinu sa stal tak, ako je to uvedené v uznesení. Obžalovaná nevedela uviesť presný dátum, ale poznamenala, že v lete roku 2022 okolo obeda sa nachádzala pred predajňou Lidl v meste Dunajská Streda, kedy uvidela jednu staršiu pani, ktorá mala v ruke 3 tašky. Staršia pani podľa udania obžalovanej bola vo veku okolo 80 rokov, chodila pomaly, nemala okuliare ani barlu, ale mala šedivé vlasy krátke, rozprávala po maďarsky. Staršia pani ju požiadala o pomoc a obvinená jej pomohla tak, že tašky naložila do vtom čase prázdneho detského kočíka, ktorý dotlačila až k obytnému domu, kde táto pani bývala. Obvinená doplnila, že tam na ulici staršia pani vytiahla peňaženku a dala jej peniaze (1,20 eura), ktoré od nej nežiadala, ale obvinená si pritom všimla, že staršia pani má v peňaženke viac peňazí, aj papierové. Obvinená sa následne staršej pani opýtala, či jej môže pomôcť s taškami, lebo bývala na poschodí (nevedela presne uviesť asi na 2. alebo 3. poschodí). Staršia pani otvorila byt, do ktorého obvinená nevošla, ale tašky s obsahom aj peňaženka boli položené pred dverami na chodbe, vtedy obvinená využila čas a požiadala od staršej pani pohár vody, staršia pani šla dovnútra, kedy obvinená vybrala z tašky peňaženku aj kabelku a dala si ich na plecia. Po vypití vody, ktorú dostala od staršej pani sa rozlúčili a obvinená odišla aj s kabelkou staršej pani, v ktorej bola peňaženka. Obvinená ďalej vypovedala, že potom čo vyšla na ulicu z peňaženky vybrala peniaze v sume okolo 300 až 350 eur, čo bolo ďalej obsahom kabelky obvinená nevedela uviesť, pretože potrebovala len peniaze a všetko ostatné potom zahodila do koša. Obvinená vyjadrila ľútosť nad svojim konaním a doplnila, že má doma deti a nemá prácu, kraďa, aby mohla kúpiť potraviny pre svoje deti. Doplnila, že žije z toho, čo nájde na ulici a v smetných košoch. Záverom uviedla, že to ľutuje a viackrát sa to nestane.

Svedok Y. Y.R. v prípravnom konaní uviedol, že vo veci vypovedá ako priamy príbuzný poškodenej V. M., ktorá bola jeho tetou a ktorá zomrela v lete vo svojom byte na 4. poschodí na adrese jej bydliska. Svedok vypovedal, že o samotnej krádeži jej peňazí a kabelky mal vedomosť - ešte v lete mu príbuzná povedala, že išla domov z obchodu Lidl, pešo ju odprevadila neznáma žena, ktorá jej pomohla odniesť nákupné tašky domov, ktorá ju následne odprevadila na 4. poschodie a potom jej odcudzila kabelku, v ktorej mala svoje peniaze vo výške okolo 400 Eur. Svedok doplnil, že o tejto krádeži nevie žiadne skutočnosti, ani informácie ani presnú výšku peňazí. Uviedol, že príbuzná mu povedala, že hneď po krádeži šla na políciu, kde podala oznámenie. Príbuzná mu všetko porozprávala, keď sa stretli u nej doma pár dni po skutku. Svedok doplnil, že páchatelku nepozná, ani príbuzná mu ju neopísala. Náhradu škody nežiadal. K smrti príbuznej uviedol, že potom, čo sa nehlásila telefonicky, ju našiel v jej byte - tam zomrela bez cudzieho zavinenia prirodzenou smrťou.

Svedok R.. F. Š.B. v prípravnom konaní uviedol, že je príslušníkom Policajného zboru s pracoviskom na Obvodnom oddelení PZ v Dunajskej Strede. Svedok vypovedal že dňa 22.06.2022 v čase o 11:35 hod. bolo podané trestné oznámenie poškodenou osobou menom V. M., ktorá mala vtedy viac ako 80 rokov, ktorá uviedla, že jej neznáma žena ukradla peňaženku alebo kabelku, ktorá ju odprevadila domov z obchodu Lidl. Svedok doplnil, že v tejto veci vykonali s kolegyňou šetrenie - prezrel zábery z bezpečnostných kamier umiestnených na budovách v okolí nákupného strediska Lidl, na ktorých našiel mladšiu ženu, ktorú pozná z mesta a v ktorej opoznal osobu menom K. Á.Z.. Doplnil, že na jednom zábere našiel moment, kedy K. Á. išla so svojim detským kočíkom, v ktorom tlačila viac nákupných tašiek a vedľa nej išla jedna staršia pani, ktorá výzorom pripomínala oznamovateľku V. M.. Svedok zdôraznil, že na základe osobnej a miestnej znalosti jednoznačne opoznal osobu K. Á. ako páchatelku, ktorá tlačila kočík spolu s poškodenou V. M., s ktorou sa osobne rozprával, ktorá mu taktiež opísala páchatelku.

Z fotografií vyhotovených zo záberov z bezpečnostných kamier, ktoré boli vydané v súlade s § 89a ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že poškodená V. M. dňa 22.06.2022 v čase o 10:32:00 vychádza s nákupom z obchodu Lidl a následne s nákupom prechádza cez priechod pre chodcov v smere od obchodného domu Lidl, v ktorom nákup realizovala (fotografie na č. I. 33). Z ďalších fotografií (č. I. 31-32) vyplýva pohyb dvoch osôb cez priechod pre chodcov a ich následný pohyb po chodník s tým, že jedna osoba tlačí detský kočík a druhá osoba kráča vedľa nej.

Z odborného vyjadrenia záložne GOLD Z. S. vyplýva ohodnotenie vecí a to 1ks dámska peňaženka bielej farby nezistenej značky 8 eur, 1ks dámska peňaženka 12 eur, 1ks dáždík 4 eura, spolu 24 eur.

Z oznámenia o úmrtí zo dňa 21.10.2022 vyplýva, že V. M., I. XX.XX.XXXX v Dunajskej Strede, zomrela dňa 30.07.2022 v Dunajskej Strede.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného Súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XXX/XXXX súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.10.2022, právoplatným dňa 09.10.2022 bola obžalovaná odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanej dňa 09.10.2022, skutok spáchala dňa 07.10.2022.

V odpise registra trestov má obžalovaná 4 záznamy za obdobie od roku 2007 do roku 2022, všetky za majetkovú trestnú činnosť, za ktorú jej boli uložené tak podmienené ako aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom v jednom prípade bola odsúdená za spáchanie úverového podvodu, v ostatných desiatich prípadoch sa dopustila krádeže; v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Zo správy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 29.02.2024 vyplynuli vo vzťahu k obžalovanej za posledných päť rokov 3 záznamy - jedenkrát sa dopustila priestupku proti majetku, v jednom prípade šlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a raz šlo o priestupok na úseku cestnej premávky. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 29.02.2024 vyplynulo, že obžalovaná nie je a ani nebola zamestnaná, rovnako jej nie sú vyplácané žiadne dávky či dôchodky. Z odpovede na lustráciu v registri generálnej prokuratúry zo dňa 29.02.2024 vyplynulo, že aktuálne voči obžalovanej nie je vedené žiadne ďalšie konanie.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku a dospel k celkom jednoznačnému záveru, že vina obžalovanej bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, a to predovšetkým s poukazom na oboznámenú výpoveď obžalovanej z prípravného konania, v ktorej sa ku skutku tak ako jej je to kladené za vinu v celom rozsahu priznala a svoje konanie oľutovala. Vina obžalovanej bola preukázaná aj oboznámenými výpoveďami svedkov z prípravného konania, taktiež na hlavnom pojednávaní oboznámenými listinnými dôkazmi.

Konanie obžalovanej súd posúdil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a to hlavne s ohľadom na konanie obžalovanej.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchala obžalovaná a táto svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, a to po stránke subjektívnej aj objektívnej. Je tomu tak preto, že obžalovaná dňa 22.06.2022 v čase okolo 11:15 hodine v obci Dunajská Streda odcudzila majetok poškodenej V. M. v hodnote 374 eur uvedomujúc si, že v prípade poškodenej ide o osobu vyššieho veku a to napriek tomu, že bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená.

Súd mal vinu obžalovanej preukázanú výpoveďou samotnej obžalovanej, ktorá v rámci výsluchu v prípravnom konaní v postavení obvinenej po zákonných poučeníach uviedla, že potom čo pomohla poškodenej, o ktorej mala vedomosť, že ide o osobu vo veku okolo 80 rokov, s odnesením nákupu odcudzila jej kabelku, v ktorej bola aj peňaženka poškodenej s tým, že mala vedomosť o tom, že v peňaženke poškodenej sa nachádzajú aj papierové peniaze, ktoré si ponechala a kabelku s ostatným obsahom odhodila. Výpoveď obžalovanej bola potvrdená výpoveďou svedka Y. Y., príbuzným poškodenej, ktorá sa mu zverila o tom, že jej boli odcudzené jej veci - kabelka a peňaženka s finančnou hotovosťou neznámou ženou, ktorá jej pomohla s nákupom. Výpoveď obžalovanej je potvrdzovaná aj výpoveďou svedka R. F. Š., ktorý ako príslušník PZ preveroval trestné oznámenie poškodenej, ktorá mu opísala nielen to, ako sa mal skutok stať ale aj osobu páchatela, pričom svedok pri preverovaní skutočností uvedených poškodenu pri podávaní trestného oznámenia na záberoch z bezpečnostných kamier opoznal na základe miestnej a osobnej znalosti osobu obžalovanej, ako osobu,

ktorá pomáhala poškodenej s odnesením nákupu. Súd nemal pochybnosti o vine obžalovanej aj na základe oboznámených fotografií, ktoré verifikujú tvrdenia uvádzané obžalovanou a svedkami o priebehu skutku, ktorý je obžalovanej kladený za vinu.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že obžalovaná sa dopustila skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnila všetky zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. b/, odsek 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná sa zmocnila cudzej veci - veci patriacej poškodenej, a tento čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, za ktorú sa považuje v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona s prihliadnutím na § 127 ods. 3 Trestného zákona osoba staršia ako šesťdesiat rokov. Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie.

Z oboznámených listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/151/2022 zo dňa 09.10.2022, právoplatným dňa 09.10.2022 bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustila dňa 07.10.2022, za čo je bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a na výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na uvedenom základe tak pri rozhodovaní o treste prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaná je v predmetnej trestnej veci odsúdená za trestný čin, ktorý spáchala skôr ako bol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, a to konkrétne v konaní Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XXX/XXXX.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať.

Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu.

Súd dáva do pozornosti, že v súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči

ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd ďalej vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatela) a ďalej vyhodnotil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj pomery páchatela a možnosti jeho nápravy.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovanej súd zistil, že obžalovaná bola už mnohonásobne súdne trestaná (celkom 4 záznamy v registri trestov). Hoci sa ohľadom dvoch odsúdení na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená, z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu; ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké a aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovanej prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, že k spáchaniu trestného činu sa obžalovaná priznala a skutok úprimne oľutovala (§ 36 písm. l/ Trestného zákona), zároveň u nej zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to skutočnosť, že spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona). Keďže súd odsudzoval obžalovanú za zbiehajúce trestné činy, pri ukladaní súhrnného trestu postupoval v zmysle zásad pre ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a trest obžalovanej ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný s tým, že obžalovaná sa v prejednávanom prípade dopustila zločinu krádeže, za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená trestná sadzba v rozpätí 3 roky až 10 rokov (§ 212 ods. 3 Trestného zákona). V prípade zbiehajúceho sa trestného činu sa jednalo o skutok, ktoré bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za ktoré je v osobitnej časti Trestného zákona ustanovená trestná sadzba v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného a vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1) súd pri stanovení trestu aplikoval § 38 ods. 2 Trestného zákona, pretože pri rovnakom pomere

poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba, podľa ktorej sa trest ukladá nemení s tým, že základná trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal (podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného najprísnejšie trestný) bola podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona 3 až 10 rokov a uložil obžalovanej trest vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici základnej trestnej sadzby.

Súd dáva do pozornosti, že cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady punitur, nepeccetur (trestá sa, aby nebolo páchané zlo). Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege (žiadene trest bez zákona) stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/9/2010 zo dňa 16. apríla 2013).

Súd mal vo svetle uvedeného za zrejmé, že obžalovaná má sklony k trestnej činnosti, pričom uložené tresty odňatia slobody pozitívne neovplyvnili obžalovanú v ďalšom spôsobe jej života. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nenapraviteľnosť obžalovanej, ktorú možno označiť za recidivistku, nie je na mieste na jej prevýchovu pôsobiť iným druhom trestu, ako je nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu neprichádza z pohľadu súdu do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý je nevyhnutný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby (3 roky až 10 rokov) a so zreteľom na výsledky dokazovania, prihliadajúc i na priznanie skutku obžalovanou, ale i v kontexte jej trestnej minulosti považuje súd uložený nepodmienečný trest vo výmere 3 roky, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, za primeraný. Je zjavné, že obžalovaná sa nepoučila z predchádzajúcich podmienených trestov. K uvedenej výmere a spôsobu výkonu - nepodmienečne, súd pristúpil najmä v kontexte recidívy zo strany obžalovanej, ktorá sa majetkových trestných činov doteraz dopustil už 4-krát. Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovanej, kedy v jej prípade ide o špeciálne recidívne konanie a keďže pred spáchaním skutku bola už 3-krát odsúdená za majetkovú trestnú činnosť (prvýkrát odsúdená v r. 2007) a aktuálne má už 4 záznamy v odpise registra trestov (všetky za trestné činy proti majetku), považuje súd nepodmienečný spôsob výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky za dôvodný, primeraný a spravodlivý a naplňajúci účel a zmysel trestu. Trest bol uložený vo výmere 3 roky prihliadajúc na postoj obžalovanej k súdnej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a spôsobený následok ako aj na skutočnosť, že obžalovaná je nezamestnaná a žije z toho, čo nájde. Zároveň súd v zmyslu konštatovaného a v kontexte závažnosti trestného činu, uložený trest považuje za dostatočný na nápravu obžalovanej, ako i na ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov z jej strany. Takto uložený trest súd považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý v prípade obžalovanej plne zodpovedá potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by z pohľadu súdu nebol účinný vo vzťahu k obžalovanej, nakoľko bola v minulosti opakovane odsúdená a uložené tresty odňatia slobody nemali na ňu žiaden prevýchovný účinok a navyše súhrnný trest nesmie byť v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, čo je v tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Súd obžalovanej uložil súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. Keďže jej súd ukladal trest súhrnný, zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2022, a to vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie

rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebola obžalovaná vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukazom na všetky skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.